

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 543

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 1 noiembrie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 195 din 12 octombrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală....	1-4
Decizia nr. 197 din 12 octombrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală....	4-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
323. — Ordin al ministrului industriei și comerțului pentru aprobarea unor regulamente	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 195

din 12 octombrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Lucian Stângu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Cristina Radu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Tucă și „Jurnalul Național” în Dosarul nr. 17.773/1996 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal răspunde Anton Sommert, lipsind atât autorii excepției, cât și părțile Aurel Dima, Cătălin Folea și Societatea Comercială „Eurocontact” — S.A., față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, susținând că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, referitoare la punerea în mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 22 din Constituție, deoarece nu sunt încălcate nici principiul egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nici dreptul la viață și la integritate fizică și psihică al inculpatului, autor al excepției. Mai arată că textul de lege criticat nu conține dispoziții discriminatorii sau de natură să lezeze principiile și drepturile constituționale invocate ca temei al excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 mai 2000, pronunțată în Dosarul nr. 17.773/1996, confirmată prin Decizia penală nr. 609/R din 26 iunie 2000 a Tribunalului București — Secția I penală, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marius Tucă și „Jurnalul Național”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 22 din Constituție, deoarece „persoana împotriva căreia se formulează o astfel de plângere penală devine automat inculpat, fără existența vreunei probe care să ateste vinovăția sa” și astfel „se creează un privilegiu pentru partea vătămată și o discriminare pentru persoana reclamată care devine inculpat, fără a exista probe sau indicii temeinice împotriva sa, cei doi nemaifiind egali în fața legii”. Totodată, se mai susține de către autorii excepției, „este afectat și dreptul la integritate psihică al persoanei reclamate, drept garantat de stat, căreia i se conferă calitatea procesuală de inculpat, adică de persoană urmărită penal și față de care se exercită acțiunea penală, care are ca obiect tragerea la răspundere penală, fără existența unor verificări prealabile, plângerea penală neavând caracterul unui act de inculpare”.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, apreciază că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât prevăd că acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în cazurile în care legea cere o

asemenea plângere. Se mai arată că „legea reglementează această procedură de excepție, caracterizată prin disponibilitate, prin limitare a oficialității, numai în cazul anumitor infracțiuni și în aceste situații, o dată ce partea adversă devine parte în proces, drepturile și garanțiile sale sunt cele reglementate de lege pentru desfășurarea tuturor proceselor penale”. De altfel, opinează instanța, „inculpatul față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală nu este cu nimic prejudiciat în drepturile sale, invocarea art. 16 și a art. 22 din Constituție fiind fără relevanță în cauză”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală este nefondată, întrucât aceste dispoziții nu încalcă dreptul la viață și dreptul la integritate fizică și psihică prevăzute la art. 22 din Constituție. În motivarea acestui punct de vedere se arată că „activitatea procesuală care se desfășoară după punerea în mișcare a acțiunii penale de către organele judiciare competente este cea de drept comun. Prin urmare, are loc fie o cercetare în faza de urmărire penală, fie o cercetare judecătorească. În ambele situații persoana inculpată are la dispoziție suficiente garanții pentru a-și asigura dreptul la apărare, pentru a combate acuzațiile ce i se aduc, inclusiv prin exercitarea căilor de atac.” În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Guvernul arată că „se dă o interpretare eronată principiului egalității cetățenilor în fața legii, în vădită contradicție cu modul în care a statuat Curtea Constituțională în nenumărate decizii”. În acest sens se invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au trimis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară astfel de plângere.”*

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate sunt:

— art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— art. 22: *„(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.*

(2) Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.

(3) Pedeapsa cu moartea este interzisă.”

Curtea observă că, deși autorii excepției invocă întregul text al art. 22 din Constituție, din examinarea cererii prin care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate rezultă că în realitate au fost avute în vedere numai prevederile alin. (1) al art. 22.

Autorii excepției consideră că este neconstituțională instituția plângerii prealabile, condiție necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, deoarece persoana împotriva căreia se formulează o astfel de plângere devine automat inculpat, fără existența vreunei probe care să ateste vinovăția sa. Se mai susține că „în aceste condiții se creează un privilegiu pentru partea vătămată și o discriminare pentru inculpat”, fiind totodată „afectat și dreptul la integritate psihică al persoanei reclamate, drept garantat de stat”, întrucât acesta urmează să fie tras la răspundere penală, deși plângerea prealabilă nu are caracterul unui act de inculpare.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea constată că nu pot fi reținute sub nici un aspect criticile formulate, pentru următoarele considerente:

Condiționarea punerii în mișcare a acțiunii penale de existența plângerii prealabile a persoanei vătămate reprezintă o excepție de la regula generală a oficialității procesului penal, înscrisă la art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală. Cazurile în care este necesară plângerea prealabilă se împart în două categorii: în cazul anumitor infracțiuni, prevăzute expres și limitativ de lege, plângerea prealabilă se depune direct la instanța de judecată, iar în cazul altor infracțiuni determinate, de asemenea, prin lege, plângerea trebuie adresată organului de urmărire penală competent, sesizarea instanței urmând să se facă prin rechizitoriul procurorului. Potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, *„Competența și procedura de jude-*

cată sunt stabilite de lege”. Stabilirea infracțiunilor în cazul cărora este necesară plângerea prealabilă, a celor în care trebuie efectuată urmărirea penală, precum și a celor în cazul cărora sesizarea instanței de judecată se face prin plângerea prealabilă directă a persoanei vătămate este lăsată de Constituție la libera opțiune a legiuitorului.

Curtea observă că în orice proces penal, începând din momentul declanșării sale (începerea urmăririi penale sau sesizarea instanței de judecată), sunt implicate diferite părți: învinuit, inculpat, parte vătămată, parte civilă, parte responsabilă civilmente, părți care au drepturi și obligații egale. Norma procedurală penală criticată nu prevede privilegii sau îngărdiri ale exercitării drepturilor procesuale pentru nici una dintre părțile procesului penal, iar distincțiile făcute între calitatea părților nu înseamnă nici privilegii și nici discriminări.

Calitatea procesuală de inculpat este definită la art. 23 din Codul de procedură penală, potrivit căruia *„Persoana împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală este parte în procesul penal și se numește inculpat”*. Această calitate de inculpat nu reprezintă o prejudecare a cauzei și nu răstoarnă prezumția de nevinovăție prevăzută la art. 23 alin. (8) din Constituție, conform căruia *„Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată”*. De asemenea, nu sunt prejudiciate interesele legitime ale persoanei inculpate care, la fel ca și oricare parte din procesul penal, își poate exercita dreptul la apărare și poate solicita administrarea oricăror probe legale pentru combaterea susținerilor formulate în acuzare. În vederea apărării împotriva unor inculpări vădit nefondate sau tendențioase inculpatul are la dispoziție și mijloace de drept penal, având posibilitatea să ceară tragerea la răspundere penală a celor care l-au reclamat, pentru săvârșirea infracțiunii de denunțare calomnioasă, prevăzută la art. 259 din Codul penal.

Curtea constată, de asemenea, că art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală nu contravine nici prevederilor art. 22 alin. (1) din Constituție, referitoare la garantarea dreptului la viață, precum și a dreptului la integritate fizică și psihică ale persoanei, deoarece în mod evident nu conține dispoziții de natură să aducă atingere acestor drepturi fundamentale ale omului, obiectul reglementării constituindu-l doar procedura de punere în mișcare a acțiunii penale numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o astfel de plângere.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Tucă și „Jurnalul Național“ în Dosarul nr. 17.773/1996 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 octombrie 2000.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent,
Cristina Radu

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

D E C I Z I A Nr. 197

din 12 octombrie 2000

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1
din Codul de procedură penală**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 22 din Constituție, deoarece nu sunt încălcate nici principiul egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nici dreptul la viață și la integritate fizică și psihică al inculpatului, autor al excepției. Mai arată că textul de lege criticat nu conține dispoziții discriminatorii sau de natură să lezeze principiile și drepturile constituționale invocate ca temei al excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Stroe, Dan Constantin, Ioan Florin Condurățeanu, Aura Țițirigă, Cătălin Antohe și „Jurnalul Național“ în Dosarul nr. 16.064/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa autorilor excepției, precum și a celorlalte părți: Octavia Drăgușin și Eliza Monica Ciurlin, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, referitoare la punerea în mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, nu contravin

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 16.064/1999, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Victor Stroe, Dan Constantin, Ioan Florin Condurățeanu, Aura Țițirigă, Cătălin Antohe și „Jurnalul Național“.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 22 din Constituție, deoarece „persoana împotriva căreia se formulează o astfel de plângere penală devine automat inculpat, fără existența vreunei probe care să

ateste vinovăția sa“ și astfel „se creează un privilegiu pentru partea vătămată și o discriminare pentru persoana reclamată care devine inculpat, fără a exista probe sau indicii temeinice împotriva sa, cei doi nemaifiind egali în fața legii“. Totodată, se mai susține de același autor, „este afectat și dreptul la integritate psihică al persoanei reclamate, drept garantat de stat, căreia i se conferă calitatea procesuală de inculpat, adică de persoană urmărită penal și față de care se exercită acțiunea penală, care are ca obiect tragerea la răspundere penală, fără existența unor verificări prealabile, plângerea penală neavând caracterul unui act de inculpare“.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, apreciază că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât prevăd că acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prelabilă a persoanei vătămate în cazurile în care legea cere o asemenea plângere. Se mai arată că „legea reglementează această procedură de excepție, caracterizată prin disponibilitate, prin limitare a oficialității, numai în cazul anumitor infracțiuni și în aceste situații, o dată ce partea adversă devine parte în proces, drepturile și garanțiile sale sunt cele reglementate de lege pentru desfășurarea tuturor proceselor penale“. De altfel, opinează instanța, „inculpatul față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală nu este cu nimic prejudiciat în drepturile sale, invocarea art. 16 și a art. 22 din Constituție fiind fără relevanță în cauză“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală este nefondată, întrucât aceste dispoziții nu încalcă dreptul la viață și dreptul la integritate fizică și psihică prevăzute la art. 22 din Constituție. În motivarea acestui punct de vedere se arată că „activitatea procesuală care se desfășoară după punerea în mișcare a acțiunii penale de către organele judiciare competente este cea de drept comun. Prin urmare, are loc fie o cercetare în faza de urmărire penală, fie o cercetare judecătorească. În ambele situații persoana inculpată are la dispoziție suficiente garanții pentru a-și asigura dreptul la apărare, pentru a combate acuzațiile ce i se aduc, inclusiv prin exercitarea căilor de atac“. În ceea ce privește preținsa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție Guvernul arată că „se dă o interpretare eronată principiului egalității cetățenilor în fața legii, în vădită contradicție cu modul în care a statuat Curtea Constituțională în nenumărate decizii“. În acest sens se invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au trimis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prelabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară astfel de plângere.“*

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate sunt:

— art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*;

— art. 22: *„(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.*

(2) Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.

(3) Pedeapsa cu moartea este interzisă.“

Curtea observă că, deși autorii excepției invocă întregul text al art. 22 din Constituție, din examinarea cererii prin care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate rezultă că în realitate au fost avute în vedere numai prevederile alin. (1) al art. 22.

Autorii excepției consideră că este neconstituțională instituția plângerii prelabile, condiție necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, deoarece persoana împotriva căreia se formulează o astfel de plângere devine automat inculpat, fără existența vreunei probe care să ateste vinovăția sa. Se mai susține că „în aceste condiții se creează un privilegiu pentru partea vătămată și o discriminare pentru inculpat“, fiind totodată „afectat și dreptul la integritate psihică al persoanei reclamate, drept garantat de stat“, întrucât acesta urmează să fie tras la răspundere penală, deși plângerea penală nu are caracterul unui act de inculpare.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea constată că nu pot fi reținute sub nici un aspect criticile formulate, pentru următoarele considerente:

Condiționarea punerii în mișcare a acțiunii penale de existența plângerii prelabile a persoanei vătămate reprezintă o excepție de la regula generală a oficialității

procesului penal, înscrisă la art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală. Cazurile în care este necesară plângerea prealabilă se împart în două categorii: în cazul anumitor infracțiuni prevăzute expres și limitativ de lege, plângerea prealabilă se depune direct la instanța de judecată, iar în cazul altor infracțiuni, determinate, de asemenea, prin lege, plângerea trebuie adresată organului de urmărire penală competent, sesizarea instanței urmând să se facă prin rechizitoriul procurorului. Potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“. Stabilirea infracțiunilor în cazul cărora este necesară plângerea prealabilă, a celor în care trebuie efectuată urmărirea penală, precum și a celor în cazul cărora sesizarea instanței de judecată se face prin plângerea prealabilă directă a persoanei vătămate este lăsată de Constituție la libera opțiune a legiuitorului.

Curtea observă că în orice proces penal, începând din momentul declanșării sale (începerea urmăririi penale sau sesizarea instanței de judecată), sunt implicate diferite părți: învinuit, inculpat, parte vătămată, parte civilă, parte responsabilă civilmente, părți care au drepturi și obligații egale. Norma procedurală penală criticată nu prevede privilegii sau îngrădiri ale exercitării drepturilor procesuale pentru nici una dintre părțile procesului penal, iar distincțiile făcute între calitatea părților nu înseamnă nici privilegii și nici discriminări.

Calitatea procesuală de inculpat este definită la art. 23 din Codul de procedură penală, potrivit căruia „*Persoana*

împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală este parte în procesul penal și se numește inculpat“. Această calitate de inculpat nu reprezintă o prejudecare a cauzei și nu răstoarnă prezumția de nevinovăție prevăzută la art. 23 alin. (8) din Constituție, conform căruia „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată*“. De asemenea, nu sunt prejudiciate interesele legitime ale persoanei inculpate care, la fel ca și oricare parte din procesul penal, își poate exercita dreptul la apărare și poate solicita administrarea oricărui probe legale pentru combaterea susținerilor formulate în acuzare. În vederea apărării împotriva unor inculpări vădit nefondate sau tendențioase inculpatul are la dispoziție și mijloace de drept penal, având posibilitatea tragerii la răspundere penală a celor care l-au reclamat, pentru săvârșirea infracțiunii de denunțare calomnioasă, prevăzută la art. 259 din Codul penal.

Curtea constată, de asemenea, că art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală nu contravine nici prevederilor art. 22 alin. (1) din Constituție, referitoare la garantarea dreptului la viață, precum și a dreptului la integritate fizică și psihică ale persoanei, deoarece în mod evident nu conține dispoziții de natură să aducă atingere acestor drepturi fundamentale ale omului, obiectul reglementării constituindu-l doar procedura de punere în mișcare a acțiunii penale numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o astfel de plângere.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Stroe, Dan Constantin, Ioan Florin Condurățeanu, Aura Țîrîrigă, Cătălin Antohe și „Jurnalul Național“ în Dosarul nr. 16.064/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 octombrie 2000.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN pentru aprobarea unor regulamente

Ministrul industriei și comerțului,

în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 95/1999 privind calitatea lucrărilor de montaj pentru utilaje, echipamente și instalații tehnologice industriale și ale Normelor metodologice privind verificarea calității lucrărilor de montaj pentru utilaje, echipamente și instalații tehnologice industriale, aprobate prin Ordinul ministrului industriei și comerțului nr. 293/1999,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 864/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Comerțului, cu modificările ulterioare,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă:

- Regulamentul privind agrementul tehnic pentru produse, procedee și echipamente noi utilizate la lucrările de montaj pentru utilaje, echipamente și instalații tehnologice industriale, prezentat în anexa nr. I;

- Regulamentul privind verificarea proiectelor, a execuției lucrărilor și expertizarea proiectelor și a lucrărilor de montaj pentru utilaje, echipamente și instalații tehnologice industriale, prezentat în anexa nr. II;

- Regulamentul privind urmărirea comportării în exploatare a lucrărilor de montaj utilaje, echipamente și instalații tehnologice industriale, prezentat în anexa nr. III;

- Manualul dirigintelui de șantier pentru lucrările de montaj utilaje, echipamente și instalații tehnologice industriale, prezentat în anexa nr. IV;

- Regulamentul privind controlul lucrărilor de montaj utilaje, echipamente și instalații tehnologice industriale, prezentat în anexa nr. V;

- Regulamentul privind constatarea și sancționarea contravențiilor de către specialiștii desemnați prin ordin al

ministrului industriei și comerțului pentru controlul calității lucrărilor de montaj utilaje, echipamente și instalații tehnologice industriale, altele decât cele din sfera de activitate a ISCIR, prezentat în anexa nr. VI.

Art. 2. — Anexele nr. I—VI fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Direcția generală strategie și programe de dezvoltare și Direcția protecția mediului și calitatea produselor industriale, împreună cu direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Industriei și Comerțului, ISCIR și unitățile care funcționează în subordinea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va intra în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Reglementările care fac obiectul anexelor nr. I—VI se vor edita și se vor publica prin grija Ministerului Industriei și Comerțului, în conformitate cu prevederile legale privind achizițiile publice.

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

București, 23 octombrie 2000.

Nr. 323.

PROMPT, COMOD, MODERN

Un alt mod de a te informa - prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipării.

Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se distribuie **gratuit** pe Internet la adresa www.adobe.com.

ACCESIBILITATE

Prețul unui abonament **anual** la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I numere bis**, este de **175USD** pentru un echipament de tip server sau monopost.

Prețul unui abonament **anual** la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a**, care cuprinde stenogramele ședințelor parlamentare, este de **142 USD**.

În condițiile în care dispuneți de **rețea**, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **6 USD/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de cinci stații de lucru.

Un abonament se poate încheia pe orice perioadă a anului calendaristic, prețul reducându-se în mod proporțional.

DIVERSITATE

Prin aceleași mijloace multimedia R.A.M.O. oferă:

- **colecțiile de legi** din anii 1990 și 1991, revizuite și adăugite, 1993 vol.2 și vol.4, 1994 vol.2 și vol.3 și **colecțiile de hotărâri** din anul 1994 vol.1, vol.2A-2B, vol.3A-3B (**270 USD**)
- **monitoarele oficiale** aferente oricărui an din perioada **1995 - 1999 (62 USD)**
- **selecții de monitoare oficiale**, Partea I sau Partea a II-a (**0,08 USD/pag.**)
- **selecții din monitoarele oficiale**, Partea I, ale diferitelor **acte normative (0,10 USD/pag.)**
- lucrarea editată de R.A.M.O. "**Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 decembrie 1989 - 31 ianuarie 2000**" (**40 USD**)

Prețurile includ T.V.A. Plata se face în lei, la cursul de schimb din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc	2,3 USD
Legislație în domeniul asistenței medicale	7,8 USD
Legislație privind normele de medicina muncii	3,5 USD
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate	3,7 USD
Legislația viei și vinului	4,3 USD
Reglementări privind circulația pe drumurile publice	2,3 USD
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vânatului	9,1 USD
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice	0,7 USD
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar	1,4 USD
Impozitul pe venit	6,1 USD
Reglementări privind locuința - ediția a II-a	7,8 USD
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	3 USD

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în USD/versiune		
	română	franceză	engleză germană rusă
Lege privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și a Societății Române de Televiziune*	1,2	2,5	2,6
Contractul de management. Selecționarea și numirea managerilor*	1,6	3,6	3,6
Reglementări privind regimul investițiilor străine*	2,4	5,3	5,2
Legea învățământului*	2,4	5,4	4,6 5,4
Lege privind valorile mobiliare și bursele de valori*	2,1	4,6	4,5
Legea protecției mediului	1,7	3,8	3,6
Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului	3,1	6,4	6,6
Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8
Legea fondului funciar. Legea cadastrului și a publicității imobiliare*	2,4	5,2	5
Alegeri parlamentare și prezidențiale. Partide politice	3	6,7	6,6
Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2
Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3
Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare	1,1	2,5	2,4
Legea apelor	2,4	5,4	5,1
Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6
Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare	1,1	2,5	2,5
Amenajarea teritoriului național	0,5	1	1
Societăți comerciale. Registrul comerțului	3,6	7,8	7,7
Legislație bancară	2,9	6,2	6,2
Avocatul Poporului	1,4	2,8	2,9
Dezvoltarea regională în România	0,3	0,8	0,7
Proprietatea publică și concesiunile	1	2,1	2,1
Prevenirea și sancționarea spălării banilor	0,4	0,8	0,8
Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate	4	8,4	8,3
Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8	1,6	1,5
Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2	4,4	4,3
Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție	3,2	6,9	6,9
Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	0,6	1,3	1,2
Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale	3,2	7,1	7,8

* Întrucât modificările intervenite în cuprinsul actelor normative au avut loc după data tipării lucrării, actualizarea acestora se va face într-o ediție viitoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română - S.A. - Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro